

ницы-ты, и старѣйшины-ты на народа. Я който го прѣдаваше вѣше имъ далъ знакъ и рекъ: когото цѣлнѣ, той є; уловете го. И тоа часъ като пристѣпи при Исуса, рече: Радѣиса, учителю, и цѣлна го. Я Исусъ мѣ рече: Дрѣже! защо си дошелъ? Тогава пристѣпиха, тѣриха рѣцѣ на Исуса, и уловиха го. И єто, єдинъ отъ оныхъ кои-то вѣха съ Исуса прострѣ рѣка, измѣкна ножа си, и удари слѣга-та на първосвѣщенника, и мѣ отсѣче ухъ-то. Тогава мѣ казва Исусъ: Повзрни ножа си на мѣсто-то мѣ: зацѣто сички които хванѣтъ ножъ, отъ ножъ цѣ загинѣтъ. Дали мнишь че немогъ сега да са примолѣ на Отца си да ми прѣдстави по-много отъ дванадесѣть легіона Ангелы? Но какъ цѣ са свѣдѣтъ писаніа-та, че (това) така трѣбѣва да бѣде? Въ него часъ рече Исусъ на народа: Както на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы, да ма уловите? Єѣкой день сѣдахъ при васъ, та пошчавахъ въ храма, и не ма уловихте. Но сичко това стана за да са свѣдѣтъ писаніа-та пророчески. Тогава ученицы-ти го оставиха сички и са развѣгаха. Я тѣзи, които уловиха Исуса, заведоха го при Каіафа първосвѣщенника, гдѣто са свѣраха книжницы-ти и старѣйшины-ты. Я Петръ взрѣваше подирѣ мѣ отъ далечъ, до двора първосвѣщенниковъ; и като влѣзе вѣтрѣ. сѣдаше съ слѣгы-ты да види сѣтнина-та. Я първосвѣщенницы-ти и старѣйшины-ты и сичкій свѣтъ тѣрсаха лжливѣ свидѣтельство про-

тивъ Исуса, за да го увѣнѣтъ; И не намѣрѣвахъ: ако и да надодоха много лжливи свидѣтели, не намѣриха. Я послѣ додеха двама лжесвидѣтели, И рѣкоха: той рече: могъ да развалѣ храма Божій, и за три дни да го сѣзидѣ (пакъ). И стана първосвѣщенникъ-тъ, и рече мѣ: не отговарашъ ли? какво свидѣтельствѣтъ тѣа върхъ ты? Я Исусъ млече. Отговарѣ първосвѣщенникъ-тъ, и казва мѣ: заклѣвамъ та въ Бога живаго, да ни кажешъ, ако си ты Христосъ Сынъ Божій. Казва мѣ Исусъ: Ты рече; но казвамъ ви: отъ сега цѣ видите Сына челоѣческаго че сѣди отъ десно на силата, и че иди на облацы-ты небесны. Тогава първосвѣщенникъ-тъ раздра дрѣхы-ты си и казѣваше: Богохѣлѣства; каква оцѣ потрѣба имамы за свидѣтели? Єто чѣхте сега негово-то Богохѣлство. Шо мните вы? и тѣ отговориха и рѣкоха: повиненъ є на смѣрътъ! Тогава го заплѣвахъ въ лице-то, и го бѣхѣтаха; а дрѣги мѣ удараха плѣсници, и казѣвахъ: проречи ни христѣ, кой є цѣо та ударѣ? Я Петръ сѣдаше вънъ на двора; и доде при него єдна слѣгина, и казѣваше: и ты вѣше съ Исуса Галилеанина. Я той са отрече прѣдъ сичкы-ты, и дѣмаше: не знамъ какво казѣашъ. И когато излѣзе на вратника, видѣ го дрѣга, и казва на онѣа цѣото вѣха тамъ: И тоа вѣ съ Исуса Назоранина. И пакъ са отрече (Петръ) съ клѣтва: не познавамъ тогова челоѣка. И слѣдъ малко пристѣпиха тѣа

КОИТО